

In dierbare herinnering aan
Francisca Maria Cornelia van Eyk

echtgenote van

Jacobus van Rooy

Zij werd geboren in Stratum 21 december 1907
en overleed plotseling, nog voorzien van het
H. Oliesel, te Zeelst 23 september 1970.

De mens wikt doch God beschikt. Er leken nog
vele mooie jaren voor hen weggelegd: vader
had zijn werkzaamheden beëindigd en kon meer
met moeder optrekken - een nieuw huis was
betrokken en naar genoegen ingericht - de helft
van de kinderen was getrouwd en zij brachten
nieuw leven in de kring van de familie. Kortom
betere tijden na zorgvolle jaren. En ieder gunde
het hen ten volle, want er was voor gewerkt
en geleden.

God acht haar reeds een vollere beloning waar-
dig en, met veel pijn in het hart, willen we
ons buigen voor zijn beslissing.

Nu moeder is heengegaan, zullen we nog dieper
beseffen, wat zij betekende maar gelukkig
eindigt niet alles met de dood. Zouden wij
immers ooit willen missen die diep christelijke
levensovertuiging, die zij in ons aankweekte, en
vooral hoe waardevol zal nu blijken te zijn die
echte verbondenheid, die zij in haar gezin heeft
doen groeien. Met ons leed kunnen we nu
terugvallen op God en op elkaar.

God, daarom willen we U allereerst danken,
dat we zo'n moeder mochten hebben. Vol ver-
trouwen durven we U ook vragen (en we willen
familie, vrienden en vooral de zusters in het
klooster daartoe uitnodigen):

Geef haar de verdiende vrede bij U.
Geef ons liefde en begrip om de leemte in
vaders leven te vullen.
Houdt ons in liefde hijeen.

Voor de vele blijken van medeleven betoond
bij het overlijden en de begrafenis van mijn
inniggeliefde vrouw, onze zorgzame moeder en
oma

Francisca van Rooy-van Eyk

betuigen wij U allen onze oprechte dank.

J. van Rooy

Kinderen en kleinkinderen

Zeelst, september 1970.